

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul anual: 400 Lei.

Director: Dr. I. MATEIU

Redacția și Administrația:
Cluj, Strada Iuliu Maniu Nr. 36.

Cenzurat.

PASTORALA

Sfântului Sinod al Bisericii ort. rom. către cler și popor pentru buna îndrumare a credincioșilor acestei Biserici.

SFÂNTUL SINOD.

al sfintei Biserici ortodoxe române: iubitului cler și popor — har și pace și bună înțelegere dela milostivul Dumnezeu; iar dela ierarhii săi doriri de bine, de sănătate și de mulțumire.

Iubit cler și popor!

Zorii noului an (1934) s'au ivit la noi întunecați de trista întâmplare a unei cumplite fărâdelegi. Ioan Gh. Duca, primul sfetnic al Tronului și unul din cei mai mari bărbați de stat români, a fost asasinat de o mână ucigașă.

Toată suflarea românească a fost zguduită de răutatea acestei crime. Cugetele tuturor bunilor români s'au turburat și s'au îngrijorat foarte. Inimile noastre ale tuturor s'au întristat negrăit de mult, încât țara întreagă a îmbrăcat doliul național.

Căci ea pierde în el — în floarea vieții — pe un înțelept și priceput ocârmuitor, crescut și învățat în școala iubirii de neam și de țară, cu un bogat și frumos trecut de muncă în ogorul național, social, cultural și economic, închinat binelui obștesc, dar care încă nu-și dase toată măsura puterilor sale.

Am pierdut un luminat patriot, care a slujit întregirii neamului, împroprietăririi țaranilor și mișcării cooperative, și tuturor lucrărilor obștești pentru propășirea țării, cu cuvântul său înaripat, cu mintea și cu iscusința sa vie, cu cultura lui aleasă și întinsă, cu bunătatea lui sufletească fără seamăn.

Durerea, ce neamul românesc o încearcă pe urma morții acestui mare

român, o împărtășește din plin și Biserica noastră, care dintru început și în tot lungul veacurilor trecute a fost părtașa suferințelor neamului. Biserica ortodoxă îi jalește moartea mai întâi pentru durerea țării care este lipsită — tocmai în aceste vremuri de multe și grele nevoi și suferințe — de iscusința, înțelepciunea, munca, exemplara cinste și puterile acestui probat conducător, spre care își îndreptase toată nădejdea ușurării greutăților sale. Biserica îi jalește apoi, pentru că pierde în el pe unul din cei mai buni și credincioși fii ai săi, pe un distins fruntaș și membru al tuturor corporațiilor supreme din noua ei organizație, care era adânc convins de urgenta necesitate de-a repara nedreptățile, ce i s'au aplicat acestei Biserici în timpul de după război și promisesse din înalta sa situație în stat a-i face dreptate și a-i da tot sprijinul: pentru împlinirea menirii sale de îndrumătoare sufletească și maică spirituală a neamului. De aceea Biserica se roagă pentru pacea și fericita odihnă a sufletului său bun și nobil printre dreptii și aleșii Împărăției sale cerești; și imploră dela Dumnezeu, să vegheze asupra țării și poporului nostru, ridicând din mijlocul său conducători tot așa de mari și iscușiți și tot așa de binevoitori Bisericii noastre, ca el.

Biserica — împreună cu tot po-

porul românesc — vestește fapta criminală și chiamă pe drumul îndreptării și pe cei ce ar mai fi ispitiți să meargă pe căile violenței și ale peirii.

II.

Pe cât de dureroasă este moartea regretatului Ioan Gh. Duca, pe atât de neînțeleasă este fapta nesocotită a celor trei criminali tineri, și de îngrijorătoare mentalitatea celor ce i-ar fi îndemnat la asemenea violente porniri.

Biserica se întreabă cu durere, cum a fost cu puțință, ca în țara noastră pașnică și ospitalieră, cu moravuri curate și frumoase, să se întâmple o asemenea fărâdelege?

Cum s'a putut că printre noi românii, popor cu suflet nobil, bun, blând, împăciuitor, răbdător și cu frică de Dumnezeu, să se găsească asemenea tineri ucigași, cari să descărce arma împotriva celui ce atâta muncă laudabilă și cu bune succese a depus pentru țară și popor?

Cine și ce a putut înarma mâna tinerilor rătăciți, sau asmuțiți, cari a răpus o viață așa de înfrumusețată cu atâtea podoabe sufletești? Cum a fost cu puțință ca un strălucit dregător al țării și probat patriot, să fie socotit vrăjmaș al poporului și să cadă victimă a unui atentat politic?

În numele cărei idei s'a putut înfăptui o asemenea odioasă crimă?

Să fie oare expresia nevropată a nemulțumirilor, provenite din mizeriile și greutățile ivite după război? Dar greutăți enorme și abia cunoscute până acum au eșit la iveală — pretutindenea, în toată lumea. Probleme uriașe, multe și complexe își așteaptă rezolvirea. Dar nici un om pământean, nici cel mai luminat patriot, nici cel mai abil bărbat de stat,

și când stați de vă rugați să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este în ceruri, să vă ierte greșalele. Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru, care este în ceruri, nu vă va ierta greșalele voastre.

Marcu, 11, 52.

nu le poate schimba și îndrepta peste noapte. Aci se cere o extremă răbdare, o încordare și disciplinare a tuturor cetățenilor pentru a contribui la ușurarea situației, se cer experiențe probate, cunoștințe speciale și legături conștiente și cu puterile externe, cari ar putea ajuta normalizarea vieții. Mai presus de toate se cere și o încredere în conștiința poporului, a cetățenilor și a factorilor hotărâtori. Aceștia și în trecut au ridicat în fruntea țării bărbați, cari au știut duce țara în împrejurări grele și vitrege la înfăptuiri epocale, mărețe, într'un timp relativ scurt, cum nu se mai găsec în istoria nici unui alt popor din lume.

La noi au existat oameni fericiți, cari în o viață de om au văzut ci înșiși cu ochii lor: unirea principatelor, cu un singur Domnitor, scăparea de suveranitatea semilunei și neatârănarea, Dinastie nouă, Regat. Întregirea țării cu toți Românii Daciei de odinioară. Oare această cumințenie, a celor ce au contribuit la o asemenea rară propășire, deodată să fi dispărut? Să nu mai existe nici un ucenic vrednic vrednic al acelor glorioși înaintași; nă nu mai avem nici o nădejde în ei, încât tineri neisprăviți, neexperimentați, necunoscători ai împrejurărilor conexe, ce se cer azi în conducerea popoarelor, să fie siliți cu forța a ne croi alți conducători?

Nu se poate! Din miile tineretului entusiast pentru idealurile neamului, au putut să se desprindă câțiva exaltați, cu nervii zdruncinați, inflamabili; cari în fanatismul lor bolnav să crează, că fac o bravură, suprimând prin violență chiar un binemeritat fruntaș al țării.

Dar grosul tinerimii nu poate să-i aprobe, nici să-i urmeze.

FOILETON

Valoarea religioasă, culturală și economică a organizației noastre bisericesti.

(Urmare)

Alte biserici au fost susținute în întregime și în toate vremile sau de anumiți boieri cari o patronau sau de către Stat. Ele nu aveau nevoie de nici un fel de contribuție mirenească. Iar enoriașii nu aveau nici un drept și nici o obligație față de biserică, decât să intre și să se roage; să sărute icoanele, să-și facă mătaniile, să aprindă o luminare și să plătească preotului o pomenire pentru sufletul lor sau al morților.

A-ți satisface nevoile sufletești în forma aceasta este însă o concepție egoistă a cultului divin. Credinciosul care intră în biserică numai pentru ca să rostească un Tatăl nostru, să cumpere o luminare și să sărute icoanele împărătești în cursul liturghiei și chiar și a predicii și pe urmă să plece fără ca să dea nici o atenție serviciului divin, înseamnă că el vrea să reclame tot harul și binecuvântarea lui

Dumnezeu numai pentru sine și aceasta nu cadrează cu concepțiile noastre despre cultul creștin și ortodox.

Credinciosul bisericii din Ardeal nu merge la biserică din îndemn egoist, numai pentru nevoile sale personale sufletești, ci din îndemn *altruist față de colectivitatea comunității bisericesti*. Biserica este pentru credincioșii noștri a doua familie, iar cultul divin nu se poate practica cu deplină mulțumire sufletească pentru fiecare individ decât în comun cu toți ceilalți credincioși. Credincioșii însă nu sunt numai oaspeții bisericii. Dimpotrivă. Biserica este a lor și această convingere le împrumută și conștiința unor obligații și răspunderi față de biserică. Preotul este considerat — afară de harul său spiritual — numai ca îndrumător și păzitor al legilor și orânduelilor bisericesti, emanați dela organele constituționale ale bisericii.

În alte biserici mirenii enoriași nefiind chemați la colaborare activă în biserică s'au desinteresat complet de toate problemele interne ale acesteia. Astfel, s'a ajuns la concepția că *biserica este a preotului și mirenii sunt numai oaspeți ai acestei biserici*.

Această concepție a trăit și trăește și astăzi de ex. în mare măsură în vechiul regat și am avut și avem zilnic prilejul să o constatăm și aici în Ardeal.

Un exemplu. În Ardeal avem și acum darea de cult pe seama bisericii — nu a preotului, cum cred cei necunoscători ai rânduelilor noastre. Această dare de cult se încasează regulat dela mirenii noștri fiindcă aceștia îi cunosc importanța pentru nevoile bisericii. Unii dintre frații noștri din vechiul regat însă se revoltă când li se cere contribuția la această dare de cult și nu pot înțelege pentru ce are biserică nevoie de ea.

Așa de pildă un personaj cu o poziție socială și cu o mai pronunțată bunăstare materială, pe care îl întâlnești la toate reprezentațiile de teatru, operă, concerte, cinematografe și alte spectacole culturale și mai puțin culturale, când i s'a cerut o sumă de 400 Lei anual ca dare de cult în calitate de membru al cutărei parohii a amenințat cu darea în judecată și cu lăpădarea sa de biserică.

Firește că avem și unele excepții respectabile, creștini puritani, cari dovedesc devotament vrednic de toată lauda față de biserică. Concepția de mai

CEEACE TREBUE AZI

Pentru deosebita importanță de actualitate, ce reprezintă, publicăm articolul dlui prof. D. G. Boroianu, apărut în revista bisericească „Viitorul” din București:

„Trebuie întotdeauna. Dar mai ales azi. Trebuie un contact direct și constant al păstorilor cu poporul, și la orașe, și la sate.

Trebuie ca păstorii de orice categorie, să se pogoare în mijlocul poporului. În lume este atâta zăpăceală, că o intervenire directă a păstorilor este absolut necesară.

Cu toiagul păstoriei în mână, azi într'un loc, mâine în altul, ca să vadă poporul, iar poporul să-și vadă păstorul. Este atâta lume doritoare de a-și cunoaște păstorii. De a-i asculta. De a se bucura de sfaturile lor. De a primi binecuvântarea lor. De a se lumina și a ști ce trebuie să creadă și ce trebuie să facă. De a întări și pe păstorii localnici, doritori și ei de a ști — la fața locului, prin viu grai, nu prin circulări, — cum pot fi ajutați mai bine oamenii ca să iasă din zăpăceala adusă în lume, că aproape nu se mai cunoaște dacă este creștină în viața ei. De aceea primește pe orice îndrăzneț, care voiește a folosi naivitatea poporului, îi ia drept bun orice-i spune și așa poporul creștin se alătură politicește la oricare aventurier, iar religios la orice sectant, care cutreeră satele în toată libertatea ca în țara lui Cremene.

Credincioșii noștri dau mare respect păstorilor noștri dela cârmă. Iar dacă azi unii, mâine alții, primesc învățături greșite, să se bage de seamă că, în judecata lor simplă, cred că așa este, cum li se spune, dacă păstorii nu vin să le arate care este adevărul.

Viața de azi este alta ca cea de ieri. Eri era viața ordonată. Credincioșii ascultau de preoții lor ca și de organele conducerii lumești.

Nu era goana de azi a tuturor, cari n'au nimic de pierdut și cari licitează cu făgădueli irealizabile. Nu cutreerău satele și orașele sectanți ca azi. Credința noastră era ferită de atâtea impietăți. Ordinea în stat era și ea ferită de boala demagogiei și fiecare își vedea de rosturile lui apărând țara de împerecheri ce o slăbește.

Nimeni nu poate vindeca țara mai bine decât Biserica. Ea are leacuri sufletești, pe care creștinii le caută și trebuie să le găsească, căci acesta este rostul Bisericii.

Statul face ceea ce este îndreptățit să facă. Trebuie ajutat. Și cât mai repede. Nu cu discursuri. Nu cu circulări. Căci dușmanii Bisericii și ai Statului lucrează direct prin contactul ce întrețin cu poporul.

Să nu se supere nimeni. Trăind în lume și ascultând ceea ce ea spune, sunt dator a scrie aci cele ce scriu.“

Creștinism și comunism.

Al treilea principiu fundamental al comunismului este: exterminarea Bisericii creștine, deoarece Biserica servește numai interesele bogaților și este în serviciul Statului, deci e necesar să fie exterminată.

În munca aceasta de dărîmăre diabolică, sunt puși sectarii, cari de fapt nu cercetează sf. locaș, ci din contră îl ponegresc și spun că este: „prăvălia popilor”. Și se alimentează

cu gândul acela, că, tot omul este locaș Bisericii lui Dumnezeu (II Cort. 6, 16).

Toate acele păreri și raționamente, cu scopul de a falsifica înțelesul dogmatic și moral al sfintei Scripturi, le-am auzit din gura țărănilor, cari la rândul lor iarăș le-au auzit de alții. Deci iată propaganda subversivă și sectară, care roade zi de zi la temeinicia învățăturilor dogmatice și mo-

rale ale sfintei noastre Biserici, existența căreia azi numără 19 veacuri împlinite. Deci foarte actuală este conferința dlui prof. Simionescu ținută la Ateneul Român despre: „instrăinarea noastră sufletească”, în care amintește că poporul nostru Român inclină spre ce este străin. Ceeace se argumentează cu deplină claritate; răspândirea învățăturilor false și transportate din țara lui Stalin. Și noi, cari inclinăm spre aceste învățături străine, căutăm a le cisla și a afla temeinicia lor în sf. Scriptură și zicem că: comunismul este un produs al creștinismului. Sărmanii apostoli, pentru asta au umblat ei desculți și cu capul gol, ca să răspândească astfel de falsuri?! Apostolul Pavel pentru aceste învățături, a răbdat bicele și palmele și dimpreună cu Petru au mers până în Roma, ca să ducă neghină în Babilon, căci doară nu era destulă acolo?

Vai de acei intelectuali și cărtu-

rari ai noștri, cari sprijinesc astfel de învățăminte.

Iată deci chemarea noastră a slujitorilor altarului, ca în vremea postului să aprofundăm învățămintele din sfta scriptură și să urmăm povețele celor mai mari și deosebi cele cuprinse în pastorală Sfântului Sinod, care spune: „propovăduiți tot mai mult și mai stăruitor pe Domnul Hristos și evanghelia sa, cu cuvântul și cu fapta, ca să dăm țării cât mai mulți cetățeni luminați, pacinici și cu inimă nobilă.”

Și cu o astfel de muncă și evanghelizare stăruitoare va fi răsplătit sângele lui Iisus Hristos vărsat pe Golgota, jertfele apostolilor și a mucenicilor; precum și sacrificiul eroilor soldați căzuți pe câmpul de luptă, a căror țărînă este proaspătă deasupra mormintelor, cari toți deopotrivă sprijinesc Biserica lui Dumnezeu celui viu, pe care nici porțile iadului nu o vor învinge. Pr. V. Șeuleanu

Conferința de mărturisire a tractului Lupșa.

În dimineața zilei de 15 Martie c., clerul tractului Lupșa își îndreaptă pașii spre adunare în sobor, conform dispozițiilor, inmemorabila parohie Sălciua-de-jos.

Pe o vreme dulce de început de primăvară, face ca toți preoții să fie prezenți, mânați fiecare de datoria sufletească a Sf. Taine a mărturisirii și luarea la cunoștință a diferitelor acte și treburi ce se mai fac pentru situația clerului nostru de mir.

Conferința, după o rugăciune smerită a chemării Duhului sf., se deschide sub prezidiul noului adm. protopopesc, C. Păr. V. Șpan.

După cuvintele înțelepte de deschidere ale Pr. președinte, se purcede la alegerea celor 5 preoți pentru completarea corpului electoral clerical, în vederea alegerii de protopop în tractul Lupșa.

Au fost aleși cu această cinste onor. preoți Nestor Manciu, George Lazăr, Ioachim Groza, Vasile Butură și Silviu Jina.

Au urmat diferite probleme pastorale în discuție și ordine dela Ven. Consistor, cari printr'o discuție largă

și meritorică li s'au dat cuvenitele concluze.

Preoțimea și-a arătat mult interes în discuția obiectelor, dovedindu-se ca și în celelalte conferințe, conștientă de chemarea ei în aceste vremuri vitrege, când numai Biserica lui Hristos poate aduce pacea și încrederea lumii.

Felul cum s'a pertractat fiecare obiect dela ordinea zilei, denotă că preoțimea Lupșei a fost la adevărata ei înălțime.

Cu acestea conferința a luat sfârșit și la urmă trebuie să reținem că s'a observat mult lipsa fostului nostru frate întru Christos a păr. protopop Vasile Gan fie iertat, pentru care clerul i-a adus o deosebită comemorațiune.

Pr. Ifrin Bordea.

Căci dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s'au dus; iată că toate lucrurile sunt noi. Și toată schimbarea aceasta vine dela Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Iisus Hristos.

2 Cor. 5, 17.

nu va mai fi cea din trecut, nu va mai fi o biserică aristocratică întemeiată pe bigotismul masselor inconștiente, ci va fi o biserică întemeiată pe conștiință religioasă, iar preoții nu vor mai fi „prinții bisericii”, ci va trebui să fie adevărați păstori și părinți ai poporului după îndrumările evanghelice lui Hristos.

Dacă biserica rusească s'ar fi întemeiat pe enoriașii ei, pe biserica vie și nu numai pe umerii statului, dacă acești enoriași nu ar fi fost considerați ca o cantitate neglijabilă, ci ar fi fost legați cu trup și suflet de biserică, prin o colaborare activă la problemele ei, această biserică ar fi găsit în momentele critice milioane de mireni cari să o apere și de sigur că biserica n'ar fi îndurat ceea ce a îndurat.

Necesitatea contribuției efective a mirenilor la problemele bisericesti și a unei coeziuni mai puternice între cler și mireni, a înțeles-o în vremile mai noi și biserica apuseană catolică. Ea a atras pe mireni la colaborare mai întâi în misionarism, la o colaborare sufletească, iar în vremea din urmă și la viața culturală și economică a bisericii. Deși principiul acesta nu este legiferat pe hârtie, în realitate însă în biserica rom.-cat., precum și în bise-

rica gr.-catolică dela noi colaborează și mireni la conducerea bisericii lor.

Din această colaborare armonică a clerului cu mireni a răsărit însă la noi și alt factor de mare importanță morală: *spiritul de sacrificiu* al credincioșilor pentru biserică și pentru tot ce e nobil, frumos și moral.

Din acest spirit s'au zemislit nu numai toate instituțiile bisericii noastre cu caracter religios, ci el a avut repercusiuni binefăcătoare asupra întregii vieți sociale și naționale a poporului nostru de dincoaci de Carpați.

Din acest spirit de sacrificiu au răsărit instituțiile de propagandă religioasă, de asistență socială, de caritate publică, instituții filantropice, reunitățile de femei, reuniuni corale, societăți de temperanță, societăți culturale, reuniuni de meseriași, societăți tinerimii, cooperative, bănci, reuniuni de înmormântare, sfaturi de pace, reun. economice, biblioteci parohiale, presă bisericească și națională, cari toate s'au zemislit în cadrele organizației noastre bisericesti, s'au adăpostit sub aripile ei și au crescut și au înflorit ocrotite de aceasta.

(Va urma)

Dr. S. STANCA

„Frăția Ort. Română”, secția Cluj,

va ține *Duminecă*, 25 Martie, ora 4 p. m., în școala primară de stat Nr. 3 din Strada Avram Iancu, o *serbare religioasă*, cu următorul program:

1. „De Tine se bucură”, cor bărb., de C. Porumbescu.
2. Cuvântul de deschidere al președintelui.
3. „Cum poate să-și apere omul viața prin Hristos și biserică, împotriva sinuciderilor și a asasinatelor”, conferință ținută de dl Emil Nicolescu, prof. secundar.
4. „Cerurile spun”, cor bărbătesc, de Davidoff.
5. „Sfânt e Domnul”, cor bărbătesc, de G. Dima.
6. „Adusumi-am aminte”, cor bărbătesc, de C. Porumbescu.
7. „Pre noi înșine”, cor bărbătesc, de S. Drăgoiu.
8. „Apărătoare Doamne”, cor bărbătesc de V. Petrașcu.
9. Cuvânt de închidere.

Cântările se vor executa de corul teologilor, sub conducerea dlui prof. Dr. V. Petrașcu. **Intrarea liberă.**

INFORMAȚIUNI

Hirotoniri. P. Sf. Sa Episcopul nostru Nicolae, a hirotonit pe absolventul Academiei Teologice, *Gavril Relea*, întru presbiter pentru treburile Eparhiei, în zilele de 10 și 11 Martie, — iar în 17 și 18 Martie, pe clericul *Ion Pinteau* pentru parohia Suciul-de-jos, tractul Lăpușului.

Congres agricol s'a ținut la Cluj în 18 și 19 Martie, în sala prefecturii județului. Numai dacă cele afirmate acolo s'ar și realiza barem în parte. Episcopul nostru a fost reprezentat prin secretarul eparhial dl L. Curea, care a și salutat congresul. Am avea o rugămintă. Aranjatorii de congrese în zilele de Dumineci și sărbători să le deschidă după 11^{1/2}. Altcum reprezentanții bisericii, pe cari îi invită, vor trebui să absenteze.

Ortodoxia Română. Duminecă în 18 Martie, la orele 12, în sala IV a Universității din Cluj, a avut loc conferința păr. prof. A. Buzdug, în fața unui public numeros. Înainte de conferință, prezidenta Societății Femeilor ort. rom., dna *Zina Moroianu* a ținut o alocuție, prin care aduce mulțumiri tuturor conferențiarilor, ciclul de conferințe din anul acesta terminându-se. A urmat conferința, în cadrele căreia păr. prof. Buzdug a arătat scopul nobil, ce îl urmărește această Societate, dorindu-i viață cât mai îndelungată pentru binele bisericii și al neamului nostru. După ce apoi conferențiarul face o privire succintă asupra trecutului nostru, arată starea îngrijorătoare în care ne aflăm și mai ales lipsa de ideal, adică a acelei puteri îmbolditoare, lăuntrice, care să trezească în noi puterile latente și să ne silească la efort. Arată apoi, că atâtea fraude în instituțiile publice, atâtea falimente în cele comerciale, demagogia, care se manifestă tot mai desmățat și nimicește viața politică, lipsa de reacțiune im-

potriva a tot ce este în mod evident primejdios ordinii și progresului, sunt totatătea efecte ale unei stări economice proaste, dar și ale unei stări morale bolnăvicioase. Deficitul material, de care ne vorbesc economiștii, este rezultatul unui deficit moral. Pentru a îndrepta lucrurile spre bine se recere domnia virtuții în toate actele vieții publice și private. Și precum în trecut „Ortodoxia română“ ne-a fost pavază și călăuză, întocmai așa în viitor va fi mântuirea noastră.

Donații. Parohia Geomal a primit în dar Mineiul Decembrie, cum-părat cu suma de 610 Lei de Magdalena Rad-I. Simion și o cutie de metal pentru sf. cuminectură cu suma de 100 Lei, dăruită de familia Danciu Mihail din Geomal. Dumnezeu să le răsplătească din darurile sale cele bogate!

On. Preoții Recomandați credincioșilor „PÂINEA VIETII“ carte de rugăciuni pentru toți creștinii, tipărită cu binecuvântarea și aprobarea P. Sf. Sale Episcopul Nicolae al Clujului, fiind cea mai ieftină și bogată carte de rugăciuni. Prețul 30 Lei, legată. La comandă de 10 bucăți acordăm rabat. Se găsește la *Librăria Eparhiei ort. rom. din Cluj (Piața Cuza Vodă Nr. 6).*

F. O. R.

Prezidentul Frăției, prof. Dr. Sextil Pușcariu, s'a prezentat zilele acestea la dl ministru de externe *N. Titulescu*, și i-a înmănat moțiunile din Metropolia Ardealului, votate de 5010 adunări parohiale și subscrise de peste 100.000 credincioși ortodocși, cari cer rezolvarea neîntârziată și predarea *Fundațiunei Gojdu* către cei în drept. Prezidentul nostru s'a înapoiat cu cele mai întemeiate nădejdi.

Vom reveni.

ȘTIRI OFICIALE

Nr. 19—1934.

COMUNICAT OFICIAL

În conformitate cu dispozițiunile Art. 9 din Regulamentul Fondului ajutorului preoțesc al Eparhiei Vadului, Feleacului și Clujului, despre situația dela 31 Decembrie 1933 a acestui fond publicăm următorul

BILANT

I. Venituri:	Lei	Lei
1. Soldul dela 31 Decembrie 1932		458.730.—
2. Cotizațiile incassate în 1933		715.810.—
		1.174.540.—
II. Cheltuieli:		
1. Ajutoare de înmormântare solvite	681.760.—	
2. Cotizațiile restituite membrilor plecați din Eparhie	3.950.—	685.710.—
		Soldul la 31 Decembrie 1933 488.830.—
		plus cotizațiile restante pro 1933 11.000.—
		Averea activă la 31 Decembrie 1933 este 499.830.—
III. Dintre membri fondului dela finele anului 1932, în număr de	430	
plus membri noi înscriși în anul 1933, de	27	
		457
în anul 1933 au murit	10	
au repășit	4	
și au fost șterși conf. Art. 6 b)	22	36
Au rămas la 31 Decembrie 1933 ca membri cotizanți	421	
IV. Dela înființare (1 Iulie 1931) până la 31 Decembrie 1933, Fondul a solvit 19 ajutoare de înmormântare, în suma totală de 979.600 Lei.		

Cluj, la 2 Ianuarie 1934.

(ss) Nicolae Ivan, Episcop.

(ss) Andrei Ludu, cons., ref. fond.

1220—1934.

COMUNICAT

Sf. Sinod în ședința sa din 7 Februarie a luat în dezbateră problema stăvilirii luxului și desfrânarilor, ce rod temelia vieții noastre sociale dela un timp încoace, într'un mod cu totul îngrijorător.

Cu aceasta ocazie s'a găsit că aceste rele înclinări sociale se datoresc faptului, că oamenii s'au îndepărtat de credința tare în Dumnezeu, de preceptele evanghelice și de biserica lui Hristos, care le vestesc aceste norme sfinte de purtare în viață.

Pentru stăvilirea acestor rele observate mai sus, este nevoie de o **operă pastorală în parohii mai vie și mai efectivă decât până acum.** De aceea S. Sinod a luat hotărârea să impună preoților de a intensifica în parohiile lor activitatea pastorală și de a desăvârși educația religioasă-morală a parohienilor, în senzul formării unei conștiințe treze asupra păcatului și relelor ce decurg din el.

Aducem aceasta la cunoștința preoțimii noastre spre știre și conformare.

Cluj, la 7 Martie 1934

Consiliul eparhial

Nr. 1103—1934.

COMUNICAT

Cu prilejul verificării situației muncitorilor lipsiți de lucru din orașele mai importante din țară, în vederea ajutorării lor, s'a constatat de către comitetele însărcinate cu această verificare, că o serie întreagă dintre acei ce solicită ajutoare de șomaj, sunt elemente cu preocupări rurale și probabil, cu posibilități de trai în satele de unde au plecat. Faptul că ei se îndreaptă spre orașe, părăsind posibilitățile pe cari le au de a munci și a trăi în satele lor, se explică prin socoteala greșită ce și-o fac, crezând că în orașe vor putea găsi sau posibilități de plasare în munci mai bine plătite, sau vor putea obține cu înlesnire ajutoare destinate celor lipsiți de lucru. Această situație produce pe de o parte serioase neajunsuri activității statului în ce privește opera de ajutorare a șomerilor, iar pe de altă parte e susceptibilă de a turbura atmosfera generală de ordine și liniște ce trebuie să domnească în centrele mari populate, unde trebuie, incontestabil, să le venim cu toții în ajutor acelora, cari din pricina grelei situații economice nu pot găsi de lucru, nici în industrie, nici în comerț.

Chestiunea aceasta a fost supusă pentru examinare Comitetului permanent al muncii și Comitetul central al șomajului, ambele de pe lângă Ministerul Muncii, cari au opinat că e cazul să se găsească mijloace pentru a lămuri populația sătească să renunțe de a mai veni în orașe pentru căutarea de lucru. Întrucât socotim și noi că predicile preoților constituie un principal mijloc de convingere pentru săteni, dispunem preoților din comunele rurale ca prin predicile lor ținute, să explice sătenilor multele neajunsuri la cari s'ar expune, părăsind satele și îndreptându-se spre orașe, în căutare de lucru. Acelora cari totuși vor veni, Ministerul și organele sale nu numai că nu le vor putea procura de lucru, dar din lipsă de

fonduri, nu le vor putea acorda nici cel mai mic ajutor.

Cucericii preoți vor arăta în predicile, lor că lipsa de lucru fiind foarte mare, cei mai mulți din sătenii veniți la orașe negăsind nici o ocupație, se demoralizează, decad sufletește și materialicește și câte unii după lungi și triste peripeții și suferințe, plini de boale și în cea mai neagră mizerie se întorc acasă ca elemente demoralizate și demoralizează și pe săteni, fapt care constituie un pericol foarte mare din punct de vedere al intereselor naționale. Cu un cuvânt să nu înceteze nici un preot, ca atât prin predici cât și prin alte mijloace corespunzătoare, să clarifice poporul dela sate, asupra greutăților, pericolelor și asupra mizeriei, la care se expun în vremile acestea de criză generală acei, cari părăsesc vatra familiară și comuna din care sunt, unde au legături familiare și prietenești și unde în orice împrejurări grele, totuși pot găsi posibilitatea unui trai cât de modest, dar cinstit pe când la oraș nu pot conta pe nici un sprijin și ajutor, ci se expun celei mai negre mizerii.

Cluj, la 21 Februarie 1934.

Consiliul eparhial

Nr. 142—1934.

(5) 2—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de *protopop al tractului Lupșa, cu sediul în Baia-de-Arieș*, împreună cu postul de paroh al parohiei Baia-de-Arieș prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Retribuțiunile împreunate cu acest post sunt:

1. Locuință în natură, cu supraedificatele de lipsă.
2. Venitele fasonate în coala B pentru întregirea salariului ca paroh, dela Stat.
3. Folosința sesiunii protopopești de 1^{1/4} jugăr și a sesiunii parohiale de 20 jugăre, fânaș și arător de deal, precum și a cimitirului.
4. Dotația protopopească dela Stat și eventualul pausal de cancelarie dela Eparhie.

Concurenții îndreptății, conform regulamentului în vigoare, își vor înainta cererile de concurs, instruite cu documentele prescrise, Consiliului Eparhial în termenul indicat mai sus.

Baia-de-Arieș, din ședința Consiliului protopopesesc ort.-rom., al tractului Lupșa, ținută la 3 Martie 1934.

Vasile Șpan, Gh. Alexandrescu, adm. protopopesesc, preș. notar.

REVERENZI PREOȚEȘTI

din stofă fină, cu prețul
dela 1500 Lei în sus, —
precum și COSTUME
BĂRBĂTEȘTI, execută
CROITORUL

M. MUNTEAN
CLUJ, Str. Regina Maria 48.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj.